

avasta maailma

Yhinegem Fjordidest Uruguaini

YFU 2007/2008

YFU 15 AASTANE!!!!

Stipendiumid

Kas sa teadsid, et YFU üks tegutsemise põhimõtteid on, et kõigil tublidel aktiivsetel õpilastel võiks olla võimalus meie programmidest osa võtta hoolimata perekonna majanduslikust seisust. Seetõttu pakub YFU palju erinevaid võimalusi kandideerida stipendiumitele, toetused jäävad vahemikku 20 000-45 000 krooni. Täpsem info on alati kättesaadav

www.yfu.ee

Kauaks minna?

YFU organisatsioonide missioon on pakkuda noortele unustamatut kogemust. Usume, et just aasta on sobivaim pikkus. Selle aja vältel tekib täielik pilt kohalikust kultuurist, õpitakse selgeks kohalik keel ning kohanetakse uue perekonna ja sõpradega.

Samas on valik Sinu - kas minna 6 nädalaks, 6 kuuks või terveks aastaks! Kõige kindlam viis õige otsuse langetamiseks on osaleda YFU üritustes ja suhelda YFU programmis osalenutega ehk meie rohkete vabatahtlikega. Oleme enam kui veendunud, et sa leiad siit oma vastused!

Vahetuspered Eestis

"Võõra" lapse oma perre võtmine on vanematele ja kodus olevatele õdedele-vendadele omamoodi kogemus, eelkõige kohanemine-kohandamine, võib-olla ka piiride kompamine, samas pere reageeringute ja tavade-kommetega seonduva hindamine-läbivaatamine: kas kõik see, mis me teeme ja kuidas teeme ning kuidas elame-oleme ongi meie pere igapäevane elu. Äkki on vaja/võimalik midagi ka muuta, et kõigil veel parem oleks. Ja kindlasti muudab selline kogemus meid, eestlasi, rohkem avatumaks, jutukamaks, sest uuele pereliikmele tuleb ju asju-olukordi selgitada, mis omainimesele niigi arusaadavad ja sõnadetagi selged on. Kes on need pered?

YFU EESTI VIIESTEIST EDUKAT AASTAT

Kui olin seitsmeteistaastane, läksin vahetusõpilasena USAsse. Oleksin tahtnud minna kuskile põnevasse ja väga teistmoodi riiki, aga tol ajal valikut ei olnud. Kõik vahetused toimusid USAga. Taotlesin siis, et saaksin minna kuskile keskosariiki, "in the middle of nowhere", kuskile farmi. Olin ise linnatüdruk.

Sattusin hoopis sinna, kuhu enamik vahetusõpilasi soovis minna, San Jose Californias. See oli aastatel 1981-82 ja mu kodu oli tol ajal Roots. Vahetusaastalt koju tulnud, olin oma kogemusega väga rahul. Olin saanud täiskasvanuks ja tundsin, et mul on enesekindlust, mida varem ei olnud.

YFuga aga ma rahul ei olnud. YFU USA oli sel ajal väga väga suur ja ehk mitte kõige paremini toimiv organisatsioon. Õeldakse, et need, kes saavad YFU vabatahtlikeks, on sageli need, kellel on millegi üle kaevata. YFU Rootsi erilist värbamistööd ei teinud ja minust vabatahtlikku ei saanud.

Aga see ei tähenda, et ma oma vahetusaastale ei mõelnud. Seda tegin järgmised kümme aastat pea iga päev. Aja jooksul hakkasin analüüsima oma kogemusi, võrdlema oma kodu ja vahetusaasta kodu ja nägema asju hoopis teise pilguga. YFU eesmärk läks ikkagi täide.

Kümme aastat hiljem elasin juba Eestis ja YFU kerkis mu elus jälle esile. Arvasin, et võib-olla ka Eesti noored oleksid huvitatud ja sooviksid kogeda seda, mis sai mulle osaks kümne aasta eest, ja see oleks kasuks mitte ainult noortele, vaid ka Eestile (kuigi elasin lapsepõlves Rootsis, sain väga rahvusliku kasvatusena). Eesti on ju nii väike ja vajab mõjutamiseks nii vähe!

Võtsin ühendust YFU Rootsi, kes suunas mind edasi YFU Taani juurde ja nemad olid

nõus hakkama YFU Eesti loomisel "ristisaks". Aga ega see niisama lihtsalt ka läinud! Meid vaadati enne üle. Käisime koos inglise keele õpetaja Urve Tamminguga (kes sai YFuga kontakti kahe Taani õpetaja kaudu) Taanis, kus meiega tutvuti, uuriti meie mõtteid ja arvamusi ja siis tehti meile esimene YFU koolitus.

1992. aastal sõitsid meie esimesed kaks vahetusõpilast Taani. Üks neist, Anneli Luikmel, on tänaseni YFUs aktiivne. YFU Taani tegevdirektor Finn Kjeldsen tuli Eestisse ja tegi Annelyle ja Katrinile eelorientatsiooni (ELO).

1993. aasta algul sai YFU Eesti registreeritud kui fond, kuna sel ajal MTÜna registreerida ei olnud võimalik. YFU-l oli seitse asutajaliiget. Kõik liikmed olid vähemalt mingisuguse rahvusvahelise kogemusega või siis olid meie kahe vahetusõpilase emad.

YFU Eesti tol ajal oli hoopis midagi muud, kui ta on täna. Saatsime esimesel aastal 2, järgmisel 5, sellele järgneval 8, jne õpilast välismaale. Iga aasta suurenes väljasaadetavate õpilaste arv (nagu tänapäevalgi), aga et meid oli nii vähe, siis kõik tundsid kõiki ja 90% vahetusõpilastest said vabatahtlikud (siis me veel ei kutsunud neid jubinateks nagu tänapäeval).

Lisaks oli meil palju vabatahtlikke, kes polnud kunagi vahetusõpilased olnud, aga kes leidsid, et meil on lahe seltskond ja tegevus. Meil oli palju rohkem vabatahtlikke kui vahetusõpilasi. Peaaegu kõik meie VÕPid (väljaminev õpilane) said stipendiumid Taanist, Saksamaalt või USAst.

Ühel aastal saime isegi 3 täisstipendiumi USA Community Collegesse. Külli Eller, üks neist, kes sinna läks, on kuni viimase ajani olnud väga aktiivne ja tarmukas yfukas.

Ja siis tuli meile esimene SÕP (sissetulev

Nägemus YFUST käesoleval hetkel

Mul on hea meel kinnitada, et YFU Eesti on suutnud edukalt tutvustada oma missiooni ja programme. Samuti oleme tõeliselt pingutanud ning meie pere (loe: vabatahtlikud) on kasvanud juba üle veerand tuhande liikme. Koos oleme pingutanud ning kaheksa aastat järjepidevalt kasvatanud programmis osalejate arvu, nii sissetulevaid kui väljaminevaid. Tänavu saatsime välismaale kooliteele tervelt 146 noort inimest ning vastu võtsime 22 välisriigi õpilast.

See kõik on pannud meid rohkem tööle, kindlustamaks programmis osalejatele ka parimat kvaliteeti. Ma tänan kõiki, kes tunnevad, et YFU on aidanud neil midagi head teha. Peatse kohtumiseni!

Oliver Kontram

YFU Eesti MTÜ tegevdirektor

õpilane), kelleks oli Edina Ungarist. Meie oma vabatahtlik Juta Kokk võttis Edina oma perre, sest me lihtsalt ei leidnud ühtegi peret, kes oleks olnud nõus endale vahetusõpilast võtma. Ajad olid siis teistsugused. Sel ajal oli huvi Eesti vastu väike ja SÕPe oli meil vähe. SÕPidega juhtus igasuguseid naljakaid lugusid. Nad olid ju jõukamad kui nende vastuvõtavad pered. Üks õpilane olevat isegi oma perele raha laenanud...

YFU Eesti areng ei ole alati väga rahulik olnud; on olnud rahutumaid perioode, eriarvamusi ja "võimu ülevõtmist" vabatahtlike poolt, aga kui Oliver Kontramist sai YFU Eesti tegevdirektor, rahunesid asjad maha. Sellest saati on YFUs valitsenud stabiilsus.

YFU Eesti kasv on imestamapanev! Teised YFU organisatsioonid vaatavad YFU Eestit kui imet. Oleme hetkel üks Euroopa suurematest YFU organisatsioonidest. Lisaks saab Eestis valida rohkem erinevaid vahetusriike kui paljudes teistes YFU organisatsioonides. Uutele YFU organisatsioonidele oleme eeskujuks. Meil kulus vähem kui viieteist aastat, et siiani jõuda. Ei tea, milline YFU Eesti saab olema viie, kümne, viieteistkümneme aasta pärast, aga ootan põnevusega!

Anne-Pii Saare

YFU Eesti asutajaliige
YFU Eesti endine tegev-
direktor, juhatuse liige ja nõukogu liige, endine YFU
International Advisory Council liige

EDINA CSÜLLOG vahetusõpilane Ungarist 1995/1996

ESIMENE VAHETUSÕPILANE EESTIS

Sinu esimene mälestus YFU Eestiga?

Ma saabusin Tallinnasse lennukiga ja ma ei teadnud, kes on mu pere, kuidas nad välja näevad, sest pere leiti alles augustis. Ja siis ma olin lennujaamas ja kedagi seal polnud, vaatasin aknast välja ja nägin suurt vett ning mõtlesin, et küllap see ongi meri ja nii ilus! Vaatasin ringi -- üks pere, kellel oli 3 last, seisis kuskil mitte väga kaugel ja nad ei olnud üldse sümpaatsed. Ja siis ma palvetasin, et mu pere oleks palju parem ja nemad ei oleks mu pereks, ja mu pere muidugi tuleb, aga nad hilinevad, nad tulevad koos Anne-Piiga, kes on nii rõõmus, et kohe mu tuju ka tõuseb.

Sinu side vahetusmaaga pärast vahetusaastat?

Mu meelest alguses oli raske, aga nagu ma mäletan, olin ma üsnagi huvitatud kultuurist ja keelest, ja vahetusaasta lõpu poole läks veel paremaks, mingil hetkel tekkisid mul toredad sõbrad ja ma käisin nendega igal pool Eestis ringi.

Mis on sinu naljakaim juhtum vahetusaastal?

Naljakaim vist oli see, et me elasime paneelmajas Lasnamäel ja sel ajal meil ei olnud telefoni ega mobiili. Ma mängisin koolis ühes etenduses Ungari printsi, kes äratab üles Lumivalgekese ja meie etendus algas õhtul kell seitse ja ma mäletan, et see oli mu jaoks väga tahtis, sest see oli esimene asi, mis ma tegin oma klassivendadega koos. Juhtus see, et ma ei saanud võtme pärast korterist välja. Ma närveerisin väga ja me otsustasime ödedega, et ma ronin aknast välja. Me panime mulle ümber nõõri, mille me panime kuskile kinni. (Me elasime 4ndal korrusel). Ma hakkasin siis ronima ja inimesed tänaval ei saanud aru, mis toimub, aga see õnnestus hästi ja ma hilinesin ainult natuke etendusele, kus mu pereema küsis, mida ma tegin. Siis Juta seletas Anne-Piiga mulle ära, et järgmine kord ma peaksin natuke teistmoodi tegema, igatahes me naersime palju ja lubasin, et enam nii ei tee.

Kuidas oled olnud seotud YFuga pärast oma vahetusaastat?

Pärast vahetusaastat algul ma ei tahtnud

YFU eriti midagi teha, aga 2004. aastal tekkis võimalus YFU tööta. Ma mõtlesin, et oleks huvitav vaadata teiselt poolt, kuidas ma õpilastega hakkama saaksin, kui oleksin organisatsioon. Proovisingi. Praegu olen ma jälle YFuga kontakti kaotanud, aga meievaheline seos, ma arvan, ei kao. Lihtsalt mõnikord on see intensiivsem, mõnikord vähem.

Mis on YFU Eestis nende aastatega muutunud?

Sellest on raske rääkida, kõik on muutunud, sel ajal oli üks tüdruk, kes istus kontoris, mis ei olnud kontor, vaid üks laud Frensi kontoris. Ma arvan, et kõik on muutunud ja YFU Eestis on üks parim YFU praegu.

ANNELY LUIKMEL vahetusõpilane Taanis 1992/1993

ESIMENE VAHETUSÕPILANE EESTIST

Sinu esimene mälestus YFU Eestiga?

Minu esimene mälestus YFUst on kindlasti minu vahetusaasta eelne intervjuu - ettevalmistus mais 1992, mille viis läbi YFU Taani tegevjuht Finn Kjeldsen Draamateatri näitlejate suitsuses puhketoas:, aga YFU Eestit siis veel muidugi polnud.

Sinu side vahetusmaaga pärast vahetusaastat?

Füüsiliselt ei ole kuigi tugevat sidet jäänud, va jõulukaardid. Kuid emotsionaalne side nii taani kultuuri kui keelega on tugev. Otsin alati võimalusi näha Taani värskemaid filme - mulle meeldib väga nende lähenemine, samas otsin kindlasti alateadlikult sealt midagi Taanile omast, mulle äratuntavat. No ja muidugi reisil taanlasi kohates on tunne, nagu eestlast kohates - et läheks ja ütleks tere.

Mis on sinu naljakaim juhtum vahetusaastal?

Minu vahetusaasta oli juba päris ammu - 15

aastat tagasi... Aga elevust tekitav kultuuri-erinevuse kogemus tabas mind juba esimesel päeval meie rahvusvahelises kohanemis- ja keelelaagris Taanis, kui üks imeilus ameerika noormees küsis minult, kust ma pärit olen ja minu vastuse peale, et "from Estonia", küsis ta "which state" (ehk millisest osariigist). Toetas minu jaoks kõiki klišeesisid, mida ameeriklaste ja nende silmaringi kohta olin kuulnud:). Hiljem muidugi saime väga hästi läbi ja tegu oli toreda inimesega:)

Aga nii vahetusaastast kui ka sellele järgnenud vabatahtliku-ajast on vahvaid mälestusi palju.

Kuidas oled olnud seotud YFuga pärast oma vahetusaastat?

Olen olnud seotud väga pikalt ja erinevatel tasanditel. Vahetult pärast vahetusaastat osalesin YFU tegevuses vist küll igas valdkonnas - nii õpilaste valimisel ja ettevalmistusel (tollal käisime lisaks ka kõikidel õpilastel kodus külas), VAP otsingutel, YFU reklaamitegevuses, koolituses jms. Olen olnud YFU Eestis juhatuses, EEE-YFU (ehk Euroopa YFU organisatsioonide katuseor-

ganisatsioon) juhatuses, YFU Eestis nõukogu esimees. Hetkel olen YFU Eestis nõukogu liige ja minu roll on üsna ebaoluline.

Mis on YFU Eestis nende aastatega muutunud?

Kui YFU Eestis alustas, olime pigem klubi kui organisatsioon - kokku kümmekond inimest. Palju sellest, mida täna teeb kontor, tegid ära vabatahtlikud (ja suurt osa sellest tookord ei tehtudki). Mul on väga hea meel, et YFU Eestist, kes algul vajas kogu saadaolevat tuge ja abi, on saanud tugev organisatsioon, mis abiks ja eeskujuks ka paljudele vanadele YFU organisatsioonidele, rääkimata uutest. Et meist ei ole saanud lihtsalt keskmist, enesega kuidagi toimetulevat YFU riiki.

Aga selles mõttes ei ole YFU Eestis õnneks muutunud, et ikka on tublisid noori, kes leiavad YFU idee väärtusliku olevat ja tahavad seda ka teistega jagada.

YFU EMOTSIOONID >

Keelest hakkasin korralikult aru saama kuskil oktoobri alguses, aga naljakaid arusaamatusi seoses selle keelega juhtus ikka kuni aasta lõpuni. Näiteks tehti mulle peale ennastunustavat tantsusesiooni ühel regekontserdil selline kompliment: "Jij kan heel goed dansen, jow heupen zitten vrij los!" Mis otsetõlkes võiks kõlada nii "Sa tantsid väga hästi, su puusad on laiali!" Peale mõningast ehmatust ja puusade kohalolekukontrolli, sain ikkagi aru, et ta ei mõelnud päris nii, ehk siis puusad on lahti, mitte laiali :)

Anna-Liisa Soomann
Holland 2002/2003

Praegu võin küll öelda, et see aasta oli mu elu üks huvitavaim ja kogemusteroheim ning ma ei kahetse, et läksin Aafrikasse vahetusõpilaseks. Sealsed inimesed said mulle väga armsaks ning olen nendega siiani ühenduses. Lõuna-Aafrika on hästi ilus maa ja seal on nii palju, mida vaadata, et esimesel võimalusel läheksin sinna tagasi.

Liis Kuusk
Lõuna-Aafrika Vabariik 2005/2006

ESSEE >

JAAPAN

3. klassis palus muusikaõpetaja võtta lauliku lahti leheküljelt, kus noodiridade kohal seisis kirjas „Sakura”. Tal oli kombeks mängida natuke siit-sealt, et uue looga harjuksime. Aga nii kurba meloodiat polnud ma veel varem kuulnud. See oligi killuke Jaapanit. Kurbus.

Madalal laval mängisid kaks jaapanlannat kotot. Sama meloodia. Vaid laternavalgus ning õrnroosade kirsioite ookean. Nukrus, mis iga järgneva tõmbega kotol aina pingestus. Ja siis äkitselt lakkas.

Sõitsime mööda Komo jõe kallast. Võib-olla tunni, võib-olla tunde. Peas vormusid pildikesed ajast, mil Kyoto oli pealinn. Kaunites kimonotes seltskonnad hakkasid õhtuhämaruses kogunema, et nautida hetke, mil öied puhkevad. Vastaskaldalt tõi tuuleil kaasa kilkeid, naeru, jutuvadinat. Õhk oli täis ärevust ning valkjasroosade tiibadega liblikaid, kes väreledes veepinnale puhkama jäid. Mõni õnnelik leidis sakeklaasi tõstes hõljuva õie.

Ei ühtegi sõna, üksnes vaikus, mille jooksul pildid aina kerkisid ja kadusid, et siis jälle otsast peale alata.

Jaapan harutas end emotsioonide, lõhnade, värvide ja maitsete kaudu ääri-veeri lahti.

Minu tarkusepesaks sai köök, kus emaga igal õhtul süüa tehes jõudsimme läbi rännata terve maailma kui mitte kaugemalegi. Viilud, rattad, ribad, kettad ja laastud viisid jutulõnga jaapani

koolisüsteemi nõrkpunktideni ning sealt jõnksuga 13. sajandi valitsejate juurde. Köök ei piirdunud paari tosina uue kalaliigiga, vaid sinna sekka pudenes ohtralt vestlust kultuurist, poliitikast ja ühiskonnast. Partiklid lõhnavad minu jaoks endiselt kui äsja korjatud tee ning verbid krõmpsuvad niisama jõuliselt nagu lootosejuure augulised siilud. Mida aeg edasi, seda enam tajusin, et need samad põhimõtted kehtivad palju laiemalt üleüldises olemuses, mitte ainult söögitegemise ja toidu puhul. Väljast tulnule tundub jaapani toit esialgu mage ning kärmelt haarab käsi maitseainete järele, mida kuhjub seejärel valimatult ning nõnda ohtralt, et toidu oma maitse lämmatatakse täielikult. Sama loomulikkus on läbiv nii arhitektuuris, kunstis, kirjanduses kui ka igapäevastes toimetustes – põhiolemusel lastakse hingata ning areneda.

See pagas, mille Jaapanisse maha jätsin ja kaasa sain on väärtuslikem, mida omada. Ma ei sõnastanud omale mineku eel konkreetseid eesmärke – mis tuli, selle võtsin vastu ja püüdsin ka omalt poolt anda. Kuid tõde on, et keel avab teed ja südamed. Toimus minuski vist too krõks, pärast mida kadus võõra tunne. Olin omaks võtnud ja võetud.

Lääne ja ida kõrvutamine toob alati kaasa julmi standarditesse paigutamisi: kärbitakse üht ja teist, kuid kokku ei saa midagi. Kuid Jaapanis on välismaalastel kiirgav aupaiste ümber pea, neile

andestatakse ja lubatakse rohkem, samas tehakse nende kulul ka nalja. Välismaalane ise sellest muidugi aru ei saa, sest esialgu on ta umkeelne ning edaspidi jääb pahatihti mugavusest loorberitele lebama, kuna on ju kõikvõimas inimene unistuste maalt. Jaapanlane avab end aga ajapikku ja ei kujuta ettegi milline loomus pealtnäha vaikes ning tagasihoidlikus inimeses peitub. Oma asja aetakse tasapisi, tegemata suuri sõnu.

Viimasel päeval koolis läksin medõega hüvasti jätma. Ta vaatas mulle otsa ja ütles: „Kati, sa juba oskad natuke õhku lugeda.” „Õhu lugemise” tähtsust taipasin peatselt pärast Jaapanisse saabumist. Jaapanlased ei räägi palju ja et mõista, peab kuulama. Tõesti kuulama ning oskama lugeda õhku ehk seda, mis jäetakse ütlemata.

On momente, mil film saab otsa, kuigi just too kaader oleks jäädvustamist väärt olnud. Nii ilmselt on ette nähtud. Jääb emotsioon, mis koguneb sügavale enda sisse, tahtes vahel välja. Rohe-rohelised pajužunglivõsod, säravkollased rapsipõllud, lagunevad raudteejaamad keset eikusagil-maad....Siin on hea ja seal on hea. Seda mõistmaks käiakse kaugel ära, et tulla tagasi, et minna tagasi.

Kati Künsar
Jaapan 2006

Küsimused YFUle:

Tere..Ma olen Mari.. tahaksin küsida paar küsimust vahetusõpilaseks minemise kohta Hollandisse. Ma sain teie kohta teada kui ma käisin sõbranna vanaemaga ja sõbrannaga teie kuskil kontoris vms (Tallinnas). kas oleks mõtekas kohe raha koguma hakata? sest et tahaks enne eurode tulekut seal ära käia.. ja kas Hollandis on kah eurod.. (aastal 2004)

Kas Hollandlased räägivad ikka hollandikeelt või prantsuskeelt.. sest et paljud maad on ju sellised et räägivad inglise või prantsuse keelt.. Kanada on ju Ameerikas kuigi pool sellest räägib prantsuskeelt. Mina oskan Ingliiskeelt sõnas ja kirjas normaalselt hästi, saaks hästi hakkama kui vaja oleks..(ps.ma oskan suhelda hästi :D)

..ja kas te võiks seda ka öelda et kas oleks võimalik mustanahaliste peresse saada.. sest et kõik räägivad et nad ei ole nagu päris inimesed..(ma ei usu neid) ma arvan et nad on tavalised..aint et nats ägedamad..

Praegu, kui sõiduni on aega veel 6 kuud, ei ole mingit kindlat tunnet. Aeg-ajalt astun läbi yfu kontorigi, olen läbi teinud ELO ja sponsorkoolituse, meelde tulevad veel infotunnid erinevate maade kohta aasta alguses. Otsustamisel, kuhu minna, rändasin mõtetes läbi kogu maailma. Aafrikast Lõuna-Ameerikani jõudmiseni. Kohale küll ei ole jõudnud, et kuskile lähen. Usun, et see tunne tekibki alles siis kui olen kohal.

Anu Kuurme
minemas Colombiasse 2008

MIDA SEE VAHETUSAASTA MULLE ANDIS?

Võib ju ütelda, et üks aasta, see on tohutult pikk aeg, kuid selle aja kohta Saksamaal see väide küll paika ei pea.

Mõneti suudaksin ma selle kõik ühte lausesse toppida, teisalt, puuduvad selle kirjeldamiseks lihtsalt sõnad, siinkohal ei räägi ma mitte materiaalistest väärtustest, vaid iseendast, meie endi väärtustest ning isiksustest.

See aasta on andnud midagi, mida ei osanud meist keegi oodatagi, me võiksime seda justkui uuestisünniks nimetada. Minule andis see aasta oskuse avada oma silmad ning võime NÄHA nähtamatut, saada osa võimatust.

See aasta muutis väikese halli hiirekese vabalt suhtlevaks sõbralikuks olendiks, kes suudab ning tahab anda endast kõike, aidata teistel mõista ning avada ka nende silmad. Aru saada teistest inimestest, rahvustest, teistest kultuuridest ja kommetest, mõista ajalugu ning muuta tulevikku, ikka paremaks. Võimaluse õppida võõrast keelt ning mõista inimestega suhtlemise vajadust, avada ennast millelegi täiesti uuele.

Julguse ette võtta tegusid, mille peale ei oleks varem üldse tulnudki, avaldada julgelt oma ideid, olgu need siis head või halvad ning osa saada millegi uue sünnist, iseenda ja teiste loomingu.

See andis mulle võimaluse iseend paremini tundma õppida ning juhatada õigemale teele, püstitada endale eesmärged ning jõuda tšeni, et võimatuid unistusi ei ole siin ilmas olemas. See andis mulle jõudu ja usku enesesse, kindluse ning teadmise, et suudan kõigega toime tulla

mis iganes mind ees ka ootaks, võime naerda oma äparduste ning läbikukkumiste üle ja jälle tõustes pea püsti ajada ning julgel sammul edasi minna. Ma leidsin usu iseenesesse, sain iseseisvaks ning kasvasin suureks!

Ma ei ole oma otsaga jõudnud veel selleni, kui palju uusi ja huvitavaid inimesi ma tundma õppinud olen ning kui kirjeldamatult palju unustamatuid mälestusi ma endaga kaasa toin, neid, mida ka oma vanaduspäevil oma põlvel istuvalte lapselastele jutustada saan ning mille abil ka omas pahas tujus turtsudes taas naerataste näole võluda suudan.

Muidugi ei olnud see aasta vigadeta, kuid just neist me ju õpimegi. Ilma kurbuseta ei oleks rõõm üldsegi mitte see mis ta on. Nagu näha, ei olegi seda kõike sõnadesse võimalik panna, olen täiesti kindel, et siit puudub veel vägagi paljut, ja nii ongi kõik see, mis minu vahetusaasta mulle andnud, lihtsalt kirjeldamatu või paari sõnaga - unustamatu kogemus.

Karin Lageda
Saksamaa 2006/2007

YFUle tehtud pangaülekanne selgitus:
Aastavahetustasu

(silmas peeti vahetusaasta tasu)

Omaltpoolt soovin ilusat vahetusaastat kõigile kes see aasta minemas või juba läinud on. YFU perekond on täis erilisi inimesi ja huvitavaid isiksusi ja ma ei kahetse iial, et ennast sellega sidusin, sest juba enne oma vahetusaastat olen õppinud tundma erinevaid inimesi, näinud omaoodi elu ja iseloomuga noori, keda seob vaid üks ühine huvi – soov avastada maailma ja kogeda hoopis midagi uut. Ja kõik tänu YFUle, sest just nemad andsid meile selle võimaluse, nüüd on see meie kätes, kuidas me selle võimaluse ära kasutame.

Aitäh, YFU

Kirjutades oma vahetusaasta kogemustest ei ole see mitte tagasivaade aasta ja vähem tagasi toimunud sündmustele, vaid vaade enesesse, mõistmine, kui palju olen vaimselt kasvanud tänu sellele, et sain võimaluse 10 kuud elada täiesti ettekujutatav kultuuris – ekstreemses olukorras, kui lubate seda nii nimetada. Küsimusele, kas minu vahetusaasta Jaapanis oli halb või hea - naljakas, kuidas inimesed, kes ise võõras riigis elamisega pole kokku puutunud, võivad nii kategoorilist vastust nõudvaid küsimusi küsida – suudan mina ennast välja vabandada vastusega TÕSINE, ja seda ilma naerataste varjundita. Kõrvalseisjate hinnangul võib seda igati heaks pidada, mina jään siiski kindlaks aga oma tõsise juurde. Aastaga jõudsin hinnata ümber kõik, mis kunagi nii südamelähedane tundus – materialistid on saanud humanistid, õppisin, et asjad mind õnnelikuks teha ei suuda.

Jaanika Puusalu
Jaapan 2005

YFU õpilasvahetus 2008/2009

VAHETUSMAA	OSALEMIS- TASU	STIPENDIUMI VÕIMALUS	VAHETUSAASTA ALGUS-LÖPP	VIIMANE TAOTLEMISAEG	NÕUTAV VANUS	NÕUTAV KEEL	ÕPITAV KEEL
Ameerika Ühendriigid	98 000	Ei	aug.-juuli	1. veebruar	15-18	Inglise keel	Inglise keel
Argentina	93 000	Ei	aug.-juuli & jaan.-dets.	1. veeb. & 1.aug.	15-18	Inglise keel	Hispaania keel
Austraalia	98 000	Ei	juuli-juuni & jaan.-dets.	1. märts & 1.sept.	15-18	Inglise keel	Inglise keel
Austria	74 000	Jah	aug.-juuli	1. märts	15-17	Saksa keel	Saksa keel
Belgia, flaamikeelne	69 000	Jah	aug.-juuli	1. märts	15-18	Inglise keel	Flaami keel
Belgia, prantsuskeelne	79 000	Jah	aug.-juuli	1. märts	15-18	Prantsuse keel	Prantsuse keel
Brasiilia	93 000	Ei	juuli-juuli & jaan.-dets.	1. aprill & 1. aug	15-18	Inglise keel	Portugali keel
Ecuador	93 000	Ei	aug.-juuli	1. märts	15-18	Inglise keel	Hispaania keel
Ghana	93 000	Ei	aug.-aug.	1. märts	15-18	Inglise keel	Inglise keel
Holland	69 000	Jah	aug.-juuli	1. märts	15-18	Inglise keel	Flaami keel
Hiina	93 000	Ei	juuli-juuli	1. märts	15-18	Inglise keel	Hiina keel
India	93 000	Ei	juuni-märts	1. veebruar	15-18	Inglise keel	Inglise keel
Jaapan	93 000	Ei	märts-jaan.	1. sept.	16-18	Inglise keel	Jaapani keel
Colombia	93 000	Ei	aug.-juuli	1. aprill	15-18	Inglise keel	Hispaania keel
Lõuna-Aafrika Vabariik	93 000	Ei	juuli-juuli	1. märts	15-18	Inglise keel	Inglise & afrikaani keel
Mehhiko	93 000	Ei	aug.-juuli	1. märts	15-18	Inglise keel	Hispaania keel
Norra	69 000	Jah	aug.-juuli	1. märts	15-18	Inglise keel	Norra keel
Prantsusmaa	87 000	Jah	aug.-juuli	1. märts	15-18	Prantsuse keel	Prantsuse keel
Rootsi	69 000	Jah	aug.-juuli	1. veebruar	16-18	Inglise keel	Rootsi keel
Saksamaa	74 000	Jah	aug.-juuli	1. märts	15-18	Saksa keel	Saksa keel
Saksamaa, keelelaagriga	79 000	Jah	juuli-juuli	1. märts	15-18	Inglise keel	Saksa keel
Soome	69 000	Jah	aug.-juuli	1. veebruar	16-18	Inglise keel	Soome keel
Šveits	74 000	Jah	aug.-juuli	1. veebruar	16-18	Saksa keel	Saksa keel
Šveits, keelelaagriga	79 000	Jah	aug.-juuli	1. veebruar	16-18	Inglise keel	Saksa keel
Taani	69 000	Jah	juuli-juuli	1. märts	15-18	Inglise keel	Taani keel
Tai	93 000	Ei	mai-märts	1. veebruar	15-18	Inglise keel	Tai keel
Tšiili	93 000	Ei	juuli-juuli & jaan.-dets.	1. märts & 1. aug.	15-17	Inglise keel	Hispaania keel
Ungari	69 000	Jah	aug.-juuli	1. märts	15-18	Inglise või saksa keel	Ungari keel
Uruguay	93 000	Ei	aug.-juuli & jaan.-dets.	1. veeb. & 1. aug.	15-18	Inglise keel	Hispaania keel
Uus-Meremaa	98 000	Ei	juuli-juuli & jaan.-dets.	1. veeb. & 1. juuli	15-18	Inglise keel	Inglise keel
Venezuela	93 000	Ei	aug.-juuli	1. veebruar	16-18	Inglise keel	Hispaania keel

- Suveprogrammide osalemistasud moodustavad 50% ja semestriprogrammide hinnast 90% aastaste programmide hinnast
- Kohtade ja stipendiumite arv on piiratud
- Stipendiumile saab kandideerida olenemata programmi pikkusest, kuid seda juhul, kui valitud sihtriik on Euroopas või otsustatakse maa kasuks, kus YFU Eesti kaudu varem käidud pole

TAOTLEMISMAKS TASUDA

YFU Eesti MTÜ
a/a 221001141378
Hansapank

TAOTLUS SAATA ADRESSIL

YFU Eesti MTÜ,
Kevade 4a-1
10137 Tallinn

LISAINFO

telefon: 6 286 161
e-mail: yfu@yfu.ee
www.yfu.ee

KUI SUL TEKKIS SOOV SAADA VAHETUSÖPILASEKS, OLED SOBIVAS VANUSES JA PEALE SELLE VEEL AKTIIVNE NING LÖBUS INIMENE, SIIS TÄIDA ANKEET NING LISAKS ANKEEDILE SAADA MEILE KA:

- Lugu endast (ca 450 sõna, masinakirjas), oma elust, perest (teie läbisaamisest omavahel), hobidest, koolist, mis keeli Sa oled õppinud (mitu aastat?), kes Sa oled, miks Sa soovid aastaks välismaale õppima minna ja kuidas Sa seda endale ette kujutad?
- Viimase koolitunnistuse kinnitatud koopia;
- Soovituskiri (õpetaja, ringijuh, treeneri, tööandja, jne poolt);
- Terviseleht
- Passipilt taotlusankeedile (mitte rohkem kui kolm kuud vana);
- Taotlemismaksu maksekinnituse koopia. Taotlemismaks on 90 krooni.

TAOTLEMISPROTSESS:

- SAMM 1 -** Täida taotlusankeet ja saada see koos lisadega YFU Eesti kontorisse.
- SAMM 2 -** YFU Eesti saadab Sulle kirjalikult Valimispäeva kutse.
- SAMM 3 -** Toimub Valimispäev.
- SAMM 4 -** YFU Eesti saadab Sulle kirjalikult Valimispäeva tulemuse.
- SAMM 5 -** Kui Sa oled vastu võetud YFU vahetusaastaprogrammi, siis võta ühendust YFU Eesti kontoriga ja lepi kokku kohtumise aeg.
- SAMM 6 -** Otsustad lõplikult. Oma otsusest teavita kindlasti ka YFU Eesti kontorit!
- SAMM 7 -** Koostöölepingu sõlmimine Sinu, Sinu vanemate ja YFU Eesti vahel. Eelnevalt võta aga ühendust YFU Eesti kontoriga, et leppida kokku koostöölepingu sõlmimise täpne aeg.
- SAMM 8 -** Täida YFU rahvusvaheline fail, mis antakse Sulle kaasa, kui oled koostöölepingu sõlminud. Saada see etteantud tähtjaks YFU Eesti kontorisse tagasi.
- SAMM 9 -** Infotunnid erinevate maade kohta. Toimuvad oktoobrist aprillini, täpne aeg on infotundide ajakavas.
- SAMM 10 -** Eelorientatsioon (ELO). Toimub juunis. ELO on paaripäevane vahetusaasta eelne koolitus, kus räägitakse praktilistest asjadest (viisad, kindlustused, YFU reeglid, mida kaasa võtta jne).
- SAMM 11 -** Sõit vahetusaastale.

OSALEMISTASU SISALDAB:

- Reis vastuvõtvale maale ja tagasi
- Tõhus tervise- ja vastutuskindlustus
- Koht kohalikus keskkoolis
- Vahetusperekond
- YFU üritused Eestis ja vastuvõtval maal
- Nõustajad ja tugi vastuvõtval maal
- Aastane programm Euroopas sisaldab ka 4-päevast vahetusaasta lõpuseminari (YES) Saksamaal suvel 2009

YFU ÜRITUSED EESTIS:

- Valimispäev
- Stipendiumiintervjuud
- Sponsorkoolitus
- Infotunnid - toimuvad iga maa kohta eraldi. Endised vahetuspilased jagavad infotunnil oma kogemusi ja muljeid antud maa kohta.

Sageli aitavad just need kohtumised taotlejal lõpliku otsuse langetada, kuhu maale nad minna soovivad

- Eelorientatsioon - toimub umbes kuu aega enne vahetusaastale minekut. Eelorientatsioon on paaripäevane vahetusaasta eelne koolitus, kus räägitakse praktilistest asjadest (viisad, kindlustustingimused, YFU reeglid, mida kaasa võtta jne)
- Suur Suve Kokkusaamine - toimub igal aastal juulikuus. See on võimalus omavahel kohtuda kõikidel YFUga seotud inimestel. Sellele kokkusaamisele tulevad nii need õpilased, kes on juba oma vahetusaastal käinud kui ka need, kes alles lähevad
- Sügisene ja kevadine kokkusaamine lapsevanematele ehk orientatsioon programmis osalejate lapsevanematele vahetusaasta alguses ja lõpus
- Järelorientatsioon – õpilaste tagasiside vahetusaastast

YFU ÜRITUSED VASTUVÖTVAL MAAL:

- Aasta alguse seminar
- Keskaasta seminar
- Aasta lõpu seminar
- Regulaarsed kohtumised YFU tugiisikutega
- Regionaalsed kokkusaamised
- YES seminar on iga-aastane seminar, mis lõpetab YFU programmis osalevate õpilaste vahetusaasta. Seminar toimub Saksamaal ja osaleda saavad ainult Euroopa riikides vahetusaastal olnud õpilased.

Osalemistasu ei hõlma viisa tegemist, taskuraha ning mõnede sihtriikide puhul ka kooliõpikuid.

EESTI VAHETUSÖPILASTE VAHETUSMAAD NUMBRITES

Saksamaa	177
Ameerika Ühendriigid	105
Taani	62
Sveits	43
Belgia	35
Holland	30
Argentiina	20
Brasiilia	19
Ungari	19
Uus-Meremaa	18
Ekvador	18
Norra	18
Rootsi	14
Prantsusmaa	14
Lõuna-Aafrika Vabariik	13
Venetsueela	12
Soome	10
Mehhiko	9
Uruguai	9
Tšiili	9
Jaapan	6
Austria	6
Austraalia	5
Itaalia	4
Hiina	4
India	2
Kolumbia	2
Kreeka	1
Tai	1
Ghana	1

Perekond Vahtramäede pildil on ülevalt vasakult: Leen, Märt, Peeter, Kaarel, Kadri / all: isa Ilmar ja ema Tiina

PEREKOND VAHTRAMÄE

Kuidas te leidsite YFU või leidis YFU teid?

1999. aasta kevadel lugesin arvatavasti Eesti Naisest artiklit, kus Renaltini Vilipus, kes tookord oli YFU Eesti tegevjuht, pajatas YFU tegemistest. Asi tundus huvitav ja kuna Kaarel oli kohe nõus osalema, siis sai helistatud ja asja uuritud ja selgus, et sügisesed minnekud on kõik juba välja müüdnud, aga on veel võimalus saada Uus-Meremaale (sel ajal käis see asi nii lihtsalt!), kus kooliaasta hakkab jaanuaris. Saigi siis valitud Uus-Meremaa, sest järgmisel aastal oleks juba hilja olnud. Loomulikult tuli läbida ka katsed, et tõestada enda sobivust. Peeter küsis tookord, kas tahame Kaarlist lahti saada, niivõrd uudne oli tema jaoks see mõte. Kui Kaarel tuli tagasi, polnud enam võimalik, et Peeter vahetusaastale ei läheks. Ja nii see läkski, keegi ei jäänud enam kõrvale.

Milline on YFU roll teie elus?

Alates 1999. aastast on YFU meie pere tegemistes tähtsal kohal olnud. Kõik meie lapsed on oma kaheksateistkümnendat sünnipäeva vahetuspereades pidanud. Kaarel Uus-Meremaal aastal 2000, Peeter Argentiinas aastal 2002, Märt Saksamaal aastal 2004 ja Kadri Austrias aastal 2007. Oleme osalenud YFU tegevustes vabatahtlikena, vahetusõpilastena, vahetuspereana, tugiisikutena jne, jne.

Kõige naljakam juhtum YFUGa seoses

Naljakas on see, et eestlased on võrreldes teiste Euroopa maade inimestega suured lihasööjad. Argentiinas süüakse ka palju liha, aga Uus-Meremaal on tähtsal kohal hoopis mereannid.

Kas raskem on oma laps vahetusaastale saata või võtta „võõras“ laps aastaks oma perre?

Raskem on kindlasti võtta „võõras“ laps oma perre. Oma last saates usaldad teda, kuna tead, et ta oskab käituda ja tead, et kõik on YFU poolt korraldatud ja asjatult pole lihtsalt vaja muretse da. Ja oluline on, et aasta pärast tuleb ta tagasi kogemustega kogu eluks.

“Võõrale” lapsele oled aga Eesti elu peegel. Sa annad talle aasta jooksul kogemuse ja muljed, mis saavad teda kogu elu. Last ära saates ei tea ju ka, millal jälle kohtume.

Mida on YFU vahetuspereks olemine teie perele andnud?

Vahetuspereks olemine on õpetanud ennast kõrvalt ja endasse vaatama. On õpetanud rohkem Eestit ja maailma tundma. On arendanud mõtlemisvõimet jne, jne. Palju positiivset. Negatiivset pole midagi meenutada, õnneks.

Leen Janssen

Vahetusõpilane Belgiast 2004/2005, elas perekond Vahtramäe juures.

Esimesel aastal kirjutasin ma oma perele tihe mini. Ja poole aasta tagant saatsin neile palju belgia šokolaadi. Aga aasta möödudes rääkisime me aina vähem. Kuni ühel päeval tuli mu Eesti vend Märt mulle külla. Ma olin väga üllatunud. Ma helistasin ka oma Eesti õele enne kui tema vahetusaastale Šveitsi läks. Ma saadan neile ikka šokolaadi ja kavatsen neile külla minna sellel või järgmisel aastal. Minu peres Belgias elas ühe aasta ka vahetusõpilane Eestist. Me suhtleme temaga tihti. Tema ema kolib sel aastal Belgiasse ja me aitame tal siia kolida. Nii et viimasel paaril kuul on Eestiga päris tihe kontakt olnud.

Mul oli Eestis väga lõbus. Üks lõbusatest hetkedest oli siis, kui me hakkasime hommikul autoga kooli minema. Samal ööl oli olnud aga väga külm ja auto uks oli nii jääs, et seda ei saanud kinni panna. Minu Eesti vend pidi siis kogu tee koolini käega ust kinni hoidma.

Perekond Vahtramäe oli väga tore. Mul oli nende juures hea. Mulle meeldis, et mul olid vennad ja õde, kes olid minuvanused. Sain alati nendega rääkida ja teha koos toredaid asju. Nad võtsid mind oma perre nagu oma õe. Minu Eesti vanemad ei rääkinud inglise keelt, aga minu vennad ja õde rääkisid. Alguses oli raske vanematega suhelda, aga kui ma õppisin ära eesti keele, sain ka nendega suhelda. Mul oli 3 vanemat venda ja noorem õde. Kaarel ja Peeter (kaks vanemat) elasid eraldi. Kaarel õpetas mulle kunsti ja tutvustas Eestit, sest ta lihtsalt teab kõike. Märt oli minu naljakas vend, ta oli minuga ühevanune. Tal oli alati tegemist ja palju sõpru. Ma käisin temaga ja tema sõpradega väljas. Tema oli peres suhtleja. Minu noorem õde Kadri oli minu parim sõber ja meil oli väga lõbus. Perekond Vahtramäe on parim pere!

NALJAKAIMAD ARVAMUSED EESTIST

Mina sõbrana ema küsisid mulle enne ma käisin Eestis “Kas seal on rikkas inimesed?”

Mulle ennustati, et hakkam reni farmis elada. Igaühel Eestis on ju reni farm. Ning muidugi on vetsu õues, elektrit pole ja vett tuleb kaevast tuua.

Estonia?- Do they speak normal Russian there or a strange akcent?

Gergö (vahetusõpilane Urngarist 05/06): Mu ungari keele õpetaja käis Tallinnas umbes 30 aastat tagasi, ja täpselt sellel päeval kui ta vanalinnas käis tehti seal ühe filmi. Film oli natsi Saksamaast, ja vanalinn oli täis

natsi lippudega. Õpetaja arvas et midagi juhtus, ja natsi võim on tagasi, jooksis kiiresti välja vanalinnast ja veel sellel päeval “põgenes” tagasi Peterburisse rongiga.

NALJAKAS EESTI KEEL

Simona (vahetusõpilane Šveitsist 06/07): Olime setode juures (YFU Lõuna-Eesti reisil) ja magustoiduks oli kama. Anna küsis mu käest, kas tahan tema rosinad ära süüa..ja vastasin: “Mul on kama” :)

KIRJAVAHETUS YFU EESTI KONTORIGA

Ma tahan küsima sinu midagi. kas sa tead koht, kus ma võin tegema pidu. ainult vahetusõpilased ja natukene rohkem inimesed. nagu 30-40 inimesed. aga ma tahan tallinas koht siis on parem kõik. kas see olla mingi inter-

neti lehekulgu vaatama erinev koht?

Ma tulen homme kontorisse sest ma votan keele tunni ajal. Kas me voime selle muu asja teha = oled sa siin? Kui jah, mitu raha mul on vaja ja mis kell? Ciao, Hubs

Tere!

Eile ma proovisin sind helistada, aga see oli natuke ... imelik. Seepärast ma kirjutan praegu üks elektronposti (:). Ma helistasin minu perekonda kodus (Saksamaal), ja minu vend räägisib, et Eesti valitsus saatan ID-Card kaheksa oktoobril (08.10). Ma helistan kui mul on kaarti. Ma loodan, et sa saad aru :D.

Tsau Simon Saaremaal

tsau, ma tulen varsti sinu külla

PEREKOND SAKS

Kuidas te leidsite YFU või leidis YFU teid?

Tegelikult ega oskagi päris täpselt öelda, kuidas see just toimus. Igatahes meie vanem poeg Margus teatas mingil hetkel, et tema tahab minna vahetusaastale. YFUga esimene kokkupuude oli tal siis, kui sõber veetis vahetusaasta Šveitsis ning saatis poolaastat kokkuvõtva kirja. Tekkis huvi, Margus rääkis kodus ideest ning uuris YFUst võimalusi. Kuna aga YFU-aasta oli juba täistuuridel käimas ning Marguse-suguse kandidaadi jaoks oli aeg tõesti hiline, siis oli valida väheste võimaluste vahel ning sobivaim lahendus tundus olevat Saksamaa. Mõeldud – tehtud. Valiku üle ta ei nurise, kuid kindlasti olnuks eksootilisem käia kuskil kodust kaugemal, kuid teisalt - edasiste kontaktide hoidmine oleks nii ka raskem. Saksamaa osutus aga igati heaks valikuks, sest ka noorem poeg Mattias valis vahetusmaaks Saksamaa, ilmselt vanema venna eeskujul. Sealsed pered on meilgi külas käinud, samuti me ise - seega kontaktid on püsima jäänud, kuigi laste vahetusaastast on juba mitu aastat mööda läinud.

Vahetuspereks saime aga n-ö planeerimatult, sest SSK-l sai meil sabast kinni vapinduse "ema" Mall Treier, kelle veenva jutu peale otsustasime kaaluda veel ilma pereta Ungarist pärit neiu enda juurde võtmist. Kindlasti mängis oma osa ka pereema ülikooli aegadest pärit armastus Ungari vastu. Kuna vanem poeg Margus siirdus just sel aastal oma vahetusaastale ja temast jäi tühi tuba, tuli pere jah-otsus täiesti üksmeelselt ja üsna ruttu. Nii et tervelt 10 kuuks saime oma perre tütre, mis oli täiesti uudne kogemus.

Milline on YFU roll teie elus?

Aktiivseid yfukaid on pere neljast liikmest kolm - pereisa on toetajaliige, st suhtub positiivselt ja arusaavalt ülejäänute tegemistesse.

Marguse sõnul oli YFU talle esialgu elamuste-kogemuste jagamise ja saamise võimalus. Yfukad olid need inimesed, kes seda YFU-maailma mõistsid ja kellega sellel teemal igal ajal rääkida sai. Teisalt oli võimalus end rakendada, saadud kogemusi jagada, anda edasi see positiivne elamus, mis sulle kunagi osaks sai.

Ning võimalus ka pisut reisida. Hetkel on Margus jõudnud YFU juhatusse, olles selle liige, see on tema jaoks võimalus ühingujuhtimist ja selle korraldust, YFU sisemist maailma erinevatel tasanditel tundma õppida.

Mattias on aktiivne mitmel rindel: ürituste organiseerija ja läbiviija, SÖP/VAP grupi ja VKG liige.

Kõige naljakam juhtum YFUga seoses

Eks ikka vahetuslaste ja nende keelearlaste otsingutega - just siin on saanud parajalt nalja. Aga raske eesti keel on suhu saadud! Ja see eestlaste saunas käimise komme, no olgu, käigu saunas, aga milleks on vaja veel ennast nahutada? Kuid isegi see veidrus saab lõpuks nii omaseks, et näiteks Anna lubab oma tulevaste kodumaja palavas Ungaris tõelise sauna ehitada! Eesti malli järgi.

Marguse sõnul on tema YFU elus nalja saanud rohkem kui rubla eest.

Mida on YFU vahetuspereks olemine teie perele andnud?

Mida see kogemus on meile andnud? Me suhtleme siiani nende lastega, kes nüüdseks

Anna Pallai

Vahetusõpilane Ungarist 2002/2003, elas perekond Saksa juures.

1. Ma olin igal aastal Eestis pärast vahetusaastat, tulin rongiga ja bussiga, ükskõik milllega. Aga nüüd sellel aastal tulin lennukiga, nii mugav oli.
 2. Naljakas oli: „mulle natukene IMELIK oli“, miiks ei ole musisid, (Ungaris on) Alguses ma mõtlesin inimesed on külmad, aga oma eesti pere ja sõbrannad ei ole!
 3. Saksa perekond: väga kift, intelligentne, sportlik, nad aitasid mind peamiselt alguses! Kõik räägivad inglise, saksa keelt! See oli nii hästi!
- Mattias kirjutas mulle paberile alguses kuidas on eesti keeles! Siis kui ma vaatasin läks eesti keel paremini!

on juba täiskasvanud. Tore on kuulla nende tegemistest, kuidas neil läheb. Kontaktid ei ole katkenud ja need kontaktid on ikka eesti keeles, kumbki meil elanud lastest ei ole keelt unustanud ja valdavad seda mitte ainult kõnes, vaid ka kirjas. Ungarist pärit Anna on korduvalt Eestis käinud, ka koos sõbrannaga, ja loodetavasti tuleb ta järgmine kord Eestisse koos vanematega, olles neile ka tõlgiks.

Me oleme kokku puutunud ja koos elanud teisest kultuurist pärit inimestega, keda on iseloomustanud püüd Eestit ja sinneid inimesi mõista, nad on õppinud seda maad hindama ja armastama, ja seda peame mingis mõttes ka oma teeneks. Samas on nendega koos viibimine pannud meid tähele panema (ja väärtustama) asju, mida oleme niivõrd tavaliseks pidanud, mis ei ole isegi märkimis-väärt. Märkamist väärt.

Ja võib-olla oleme endi juures näinud ka selliseid tahke, mida varem pole osanud tähele panna...

Me reisisime perega igal pool Eestis! Ma tunnen eesti kultuuri.... see on hea
Kui Ungaris on raske (koolis) alati mõtlen Eestist, perest, nii kift oli.
Eestis oli nii rahulik oma elu! Kui ma lähen Eestisse 1-2 nädalaks saan palju energiat siis läheb kõik paremini
Ma ütlen alati (mulle endale loomulikult) mul on 2 peret, ungari ja eesti!
Ma armastan Saksa pere väga
Igatsen neid alati! Nad on mu südames ja jäävad!

KUI VÕTTA AASTAKS ENDALE VÄLISMAA LAPS?...

tekst Epp Petrone

"Mis oleks kui..." Seda ideed on peas mängitanud paljud pered. Kellel on huvi mõne konkreetse maailma maa vastu. Kellel on energiat ja südamesoojust üle, aga oma lapsed juba ära ülikooli läinud. Kes ei oskagi endale seletada miks, aga lihtsalt tahaks. Võtta endale perre üks teismeeas välismaalane. Edasi tuleb pähe sada küsimust.

Kas me saame selle eest ka rahalist kompensatsiooni, kui võtame enda perre aastaks välismaa lapse?

Ei. Kogu YFU maailmas on arusaamine, et kasulapse vanemaks olemise eest palka ei maksta. Me eeldame, et vahetusõpilasest saab pereliige, aga kohe, kui on mingi majanduslik suhe õpilase ja pere vahel, võib see hakata peresuhteid keeruliseks muutma. Õpilase poolt võib tekkida suhtumine "ma olen teile maksnud". Pealegi, vabatahtlikkuse printsiip selekteerib välja just need pered, kes on südames valmis endale aastaks perre uue liikme võtma. See ei tohi olla rahateenimise projekt.

Aga sel juhul läheb vahetusõpilane meile päris kalliks?

Kas läheb? Õpilase pärisvanemad annavad talle kasutada piisavalt taskuraha. Ka riideid ei pea teie talle ostma. Kui ma vaatan kõiki neid peresid, kes on aastate jooksul YFU pered olnud, siis üliirikkaid peresid on olnud vaid mõned. Tavaline on keskmine Eesti pere, kel on kodus piisavalt ruumi, et üks laps juurde majutada. Õpilased on elanud ka korterites, jaganud tube õdede-vendadega, elanud peredes, kes alguses ausalt ütlevad, et nad muutsevad oma majandusliku toimetuleku pärast. Aga siiski otsustavad lapse võtta ja avastavad, et see ei lähegi nii kalliks. Üldiselt on perede tagasiside olnud selline, et vahetusõpilase võtmine läks neile maksma palju vähem, kui nad alguses eeldasid.

Mis on need asjad, mida meie peaksimise vahetusõpilasele tagama?

Perekond peab tagama õpilasele oma voodi - isegi oma tuba pole kohustuslik. Ja peab tagama söögi. Kuna Eestis söövad õpilased tavaliselt koolis sooja lõunat, siis vahetuspered peavad maksma lapse koolieine raha. Aga rohkem ei pea pere mitte midagi maksma. Isegi šampoonid, seebid ja hambapasta tulevad õpilase enda

poolt. Õigemini, see on omavaheline kokkulepe. Kujutan ette, et suuremale osale peredest ei ole see probleemiks, kui šampoonipudeli järele haarab veel üks käsi. Aga põhimõtteliselt pole peredel kohustust seda tagada. Kui hakata tähenärijaks, siis võiks probleemiks osutada ka pesupesemine ja pesupulber. Aga ma pole veel kohanud perekonda, kellel see küsimus üles kerkiks. Kui pere on juba otsuse võtnud vastu, et nad võtavad vahetusõpilase, siis ei tekita nad endale ka pesupesemise kuludest probleemi.

Kes on hea vahetuspererkond?

Kõige tähtsam on pere soojus ja rõõmsameelsus. Mitte tubade arv ja rahakoti suurus. Ei pea ka olema klassikaline peremudel, võib olla näiteks üksikema või üksikisa, miks mitte. Kui me käime kodu üle vaatamas, siis tegelikult vaatame pigem pere üle. Kas nad on mõnusad? Vahel tahetakse meile hirmsasti kõike näidata, sahvrist kuni keldrini välja, aga meile ei ole seda vaja. Milline see kodu täpselt on, see polegi nii oluline.

Kui hästi peame kodus oskama võõrkeeli, et endale vahetusõpilast võtta?

Tegelikult pole mitte ühegi võõrkeele oskus vajalik. Õpilasele on küll lihtsam, kui keegi perekonnas räägib natuke võõrkeeli. Mitte ükski õpilane, kes Eestisse tuleb, ei oska enne eesti keelt. Aga meie kogemus on: mida kehvemini perekond võõrkeeli oskab, seda kiiremini õpib vahetusõpilane ära eesti keele. Ja kõige paremad keeleõpetajad on pisikesed õed ja vennad. Neil pole krampi, et äkki võõramaalane ei saa minust aru. Teisest küljest tahaksin ma välja reklaamida, et kui teil on kodus tahtmine võõrkeeli praktiseerida, siis vahetusõpilane on igal juhul väga arenдав! Kui te seda soovite.

Mis õpilasi Eestis kõige rohkem üllatab?

Just seesama loodus. Tavaliselt saavad nad esimese kultuurišoki, maabudes Tallinna lennujaamas. Mets ühel pool, järv teisel pool, lennujaam nii pisike ja linnud lendavad... Edasi sõidame nendega ühte turismitalu, kus toimub aasta alguse laager. Aastaid oli alguslaager ühes Vasalemma turismitalus, kus kogu talu territoorium on täis vabapidamisel lambaid, kes ringi jalutavad ja on murupügamisega ametis. Oli lihtsalt hämmastav, kuidas noored esimestel päevadel ringi käisid ja õhku ahmisid, nad ei suutnud uskuda, et selline koht üldse olemas on. Siis ütlesime: "Lähme marju sööma!" - "Kust me sööme?" - "Metsast." - "Metsast?! Aga kust me teame, et marjad pole mürgised?!" - "Meie teame." - "Aga nad on ju mustad." - "Ei ole, paned suhu ja sööd ära." See oli õpilastele täielik elamus. Ja nii tuligi meil idee teha neile loodusprogramm.

Nii et me ei pea põdema, kui oleme maalt metsa seest ja tahaks võtta vahetusõpilast?

Maapered on meil üliväga oodatud lapsi enda juurde võtma! Kõige olulisem kriteerium maaperede puhul on, et õpilane pääseks kooli ilmaoludest sõltumata. See tähendab, peab olema koolibuss või auto, mis teda kooli viiks. Ja talvel tuisuga peaksid teed olema lahti aetud.

Võimalikke probleeme on palju... Mida head annab vahetusõpilase võtmine meie perele?

Oma pere struktuuride ja reeglite nägemist uue pilguga. Keelepraktikat. Ja loodetavasti sõbra ja pereliikme terveks eluks! Lisaks kõigele, teie pere saaks endale värskema ja huvitavama aasta. Tavaliselt lähevad pered oma vahetusõpilasega reisima, kohtadesse, kus nad pole aastaid või isegi mitte kunagi käinud. See pole kohustus, see pole kusagil kirjas, et peaksite oma õpilasele Eestimaad näitama. Aga nii see lihtsalt läheb.

KUIDAS SAADA VAHETUSPEREKONNAKS?

Mida tuleks teha ja millest alustada, kui on tekkinud huvi vahetusperekonnaks hakkamise vastu?

1. Palume täita "ankeet" (www.yfu.ee) ja saata see YFU Eesti kontorisse.
2. Seejärel võtame Teiega ühendust ja saadame põhjalikuma ankeedi, mille abil püüame saada täpsema ülevaate Teie perekonna kodusest elust, harjumustest, pereliikmete läbisaamisest, kodusest korrast jms.
3. Lepime kokku kodukülastuse aja. On oluline, et kohtumisel osaleks kogu perekond, sest vahetusõpilase võtmine puudutab kogu perekonda, mõnikord ka neid liikmeid, kes kodus enam ei ela.
4. Toimub kodukülastus. Kodukülastusel räägitakse põhjalikumalt, mida tähendab vahetusõpilase perekonda võtmine. Kodukülastajatele võiks teie kodus teha põgusa ringkäigu, et saada ülevaade, kus vahetusõpilane elama hakkab. Pärast kodukülastust tehakse põhimõtteline otsus, kas perekond on YFU ideest aru saanud ja sobib vahetusõpilasele Eesti koduks.
6. YFU-poolne vastus.
JAH:
Leiame Teie perele sobivaima õpilase.
EI:
 - a) Perekond ei ole YFU ideest ja põhimõtetest aru saanud või ei vasta muudele tingimustele, siis antakse perekonnale eitav vastus.
 - b) Kui perekond ei sobi aastaprogrammi perekonnaks, võib kõne alla tulla perekonnaks olemine lühema perioodi jooksul. Sel juhul teavitame Teid konkreetsetest võimalustest.
7. Vajadusel ja võimalusel toimuvad lisakülastus/ telefonivestlus, et saada vastused küsimustele ja mõtetele, mis vahepeal tekkinud. Kui kõhklused on hajunud ja otsus kindel, kutsutakse perekond YFU kontorisse ning allkirjastame Teie ja YFU Eesti vahelise koostöölepingu.
8. Vahetult enne vahetusõpilaste Eestisse saabumist toimub tulevastele vahetusperekondadele koolitus.

Loodame, et süit saab alguse YFU Eesti ja teie perekonna vahva koostöö!

Pere, kelle juures elas Basiilia poiss Neto

Tere Kaisa,

Saatsime just äsja teele oma pere brasiillast liikme. See oli raske lahkumine. Kurb. Aga elus on ainult üks kindel asi - alati on kõik muutumises.

Mind üllatas, et Netot oli tulnud saatma nii palju inimesi - sõpru, klassikaaslast, yfukaid ja muidugi pereliikmeid - lugesin nad just pildilt kokku ja sain 19.

Terje andis meile üle ka tänud YFUlt ja see viiski mind mõttele see kiri kirjutada.

Viimasel suurel suvekohtumisel sai ka juba mainitud, et tegelikult teeb iga inimene midagi iseenda pärast. Meie tahtsime uut kogemust. Midagi eksootilist. Ja meie soov täitus kuhjaga! Meil oli vägavägaväga tore aasta koos Netoga! Õppisime kõik sellest tohutult! Mu öde ütles mulle eisel lahkumispeol, et olen väga palju pingutanud, et Netol oleks hea.

Vaidlesin talle vastu: ma pole pingutanud (ainult) Neto pärast, vaid püüdnud teha meie kõigi elu huvitavaks - nii Neto kui enda pere oma. Koos jõudsimegi järeldusele, et see pole pingutus, mida võtaks kui pingutust.

Teha midagi, mida muidu ei teeks, sest pole justkui põhjust. Soov elada rikast elu, sellist mida oleks hiljem mäletada ja olla iseendale tänulik, et sain elada just nii, nagu tahtsin ning tegin teoks oma unistused - selline on liikumapanev jõud. Rõõm kedagi rõõmustada ja saada vastuseks sama. Seda ei kaalu üles ükski raha (kuigi tuleb tunnustada, et raha kulus rohkem, kui plaanitud).

Eile autos arutasid Neto, Rogerio, Ingrid ja Hanna-Mari õpilasvahetuse erinevate variantide üle ja vahetasid kogemusi. Rogerio on brasiillane, kes on siin Rotariga. Nad leidsid, et YFU Eesti on nendele teadaolevatest organisatsioonidest kõige paremini toimiv ja kõige rohkem pakkuv ning võrreldav veel ainult Saksa YFUga. Aga muidugi on viimane palju suurem ja tal on ka palju rohkem võimalusi. See teie tublidus hakkabki peale just neist väikestest asjadest nagu see kurbusevastane šokolaad ja tänukaart! Õigel ajal õiges kohas ja väga lohutav! Tähelepanu, hoolivus, positiivsus - need on väärtused, mida tahaks enda pärisosaks iga organisatsioon. Ma usun, et te tegutsete tegelikult sama motiiviga nagu meie pere - teile, kes te YFU heaks töötate, meeldib see töö ja te teete seda enda pärast. Nii saate ise rikkamaks. Hea on teha asju hästi ja olla ise rahul! Selline positiivse egoismi vorm.

Üks YFU suhtes tugevate eelarvamustega inimene ütles mulle, et oleme oma perega nüüd kui mingi tundmatu ususekti liikmed. Üks laps käinud Saksamaal, teine läheb Kreekasse ja ise olnud vahetuspere. Olin algul selle peale solvunud, sest see ei kõlanud tõesti väga ilusti ega ka mitte õiglaselt. Kuid pärast mõtlesin - tegelikult on mõte ju õige! Sarnaseid asju oluliseks pidavad inimesed kogunevad kokku ja tõmbavad ligi omasuguseid. YFU puhul näivad need inimesed uskuvat headusesse, inimlikkusesse, sõprusesse, kultuurierinevustesse kui rikastavasse, mitte lahutavasse jõudu. See on tõesti väga kosutav meie varakapitalistlikus tõmblusühiskonnas!

Ja näete: kultuuride rikastav mõju juba toimibki! Istub kinnine ja mõtlik eestlane maha ja kirjutab tänuks üles oma mõtted ning läkitab neile, kellele ta tänu ja tagasisidet nende tegevuse eest avaldada mõtlebki!

Selleks, et tegijad tunneksid, et nende tehtut on märgatud ja tunnustatud, et nad on õigel teel!

Soovin teile, et teie töö viljana saaks võimalikult palju noori inimesi mitu suurepärase kogemust kaasa oma eluteeseljakkotti! Et suudaksite ligi tõmmata võimalikult palju sarnaselt mõtlevaid inimesi, et kõik koos maailm värvilisemaks muuta! Et te ära ei väsiks ja et tee silmapiirini oleks lõppematu...

Aitäh!
Kaisa koos Ingridi ja Hanna-Mariaga

EESTIS KÄINUD ÕPILASED

Saksamaa	54
Sveits	11
Ungari	6
Holland	6
Ameerika Ühendriigid	4
Belgia	5
Taani	4
Austria	3
Uus-Meremaa	2
Brasiilia	2
Itaalia	2
Soome	1
Prantsusmaa	1
Lõuna-Aafrika Vabariik	1
Tai	1
Jaapan	1

MITTE ÜKSNES ÕPILASVAHETUS!

YFU Eesti on organisatsioon, kus liikmesus tähendab, et meie vabatahtlikud on ka meie liikmed. Arendame ja pakume tegevusi ning koolitusi oma vabatahtlikele Eestis ja välismaal. Üldlevinud on koolituspakkumised Euroopas, aga ka vabatahtlikuks minemine ja olemine või edasiõppimine Euroopa pinnal. Meie eesmärgid on olnud lähtekohaks YFU Eesti edukale koostööle ja partnerlusele teiste Eesti organisatsioonidega nagu näiteks Euroopa Noored või HAKES. Ühine tegevus on pakkunud hulga lahedaid ettevõtmisi ning üheskoos maailma parandades saab ka palju head ära teha!

Mul läheb praegu väga hästi.

Keel muudkui areneb, kursustest on tohutult palju kasu. Tööl läheb ka hästi, hetkel tegelen Euroopa Vabatahtliku Teenistuse selgitamisega noortele, kes minu organisatsioonis tööd otsimas käivad. Ja ka muid ülesandeid tekib aina juurde, aga mida rohkem tegevust, seda parem.

Ma usun, et olen küllaltki harjunud oma igapäevase bussisõiduga siin ja võin bussis juba vabalt magada, ilma et kardaks peatusest mööda sõita. Ja ma ei pea enam bussipeatusi lugema. Ka metroo ja rongidega saan juba hakkama. Usun, et ei eksiks isegi Pariisis enam ära, kuid väike kaardike võiks ikka veel taskus olla. Hakkan vist jah tasapisi Pariisi ja siinsete elanikega harjuma. Väga kihvt on, aga kohe kindlasti ka teistsugune kui Eestis või Saksamaal.

Minu esimene seminar oli super! Olin nädal aega (1. - 7. august) Rodezis Lõuna-Prantsusmaal Kesk-Püreneeses. Lihtsalt super! Ilm oli ilus kuni kahe viimase päevani, mil sadama hakkas. Aga kuna me olime pärastlõuna järve ääres niikuinii ettepoole tõstnud, et mitte halva ilmaga riskida, läks kõik väga hästi ja sai mõnusalet ujuda ja päevitada. Ma muidugi ei arvestanud, et mägedes ja suurte kõrgustel võtab päike palju kiiremini kui muidu. Ma ei pannud endale kohe kreemi peale ja kaelaketi unustasin ka kaela, nii et tegelikult võiksin nüüd vabalt ilma ketita käia, kuna mul juba üks on kaelas. Meid oli kokku kaksteist vabatahtlikku, kes kõik olid umbes kuu aja eest oma vabatahtliku-aastat alustanud. Nende hulgas ka neli sakslast, nii et ma sain oma isu täis räägitud. On päris väsitav ja raske, kui ei saa kõike rääkida, mida tahad ja kui sõnu ei leia. Seminaril sai aga kõigest räägitud ja veel päris palju. Pealegi kuulsin jällegi, kuidas teistel läks ja millega nad tegelevad. Sain tutvavaks ka kolme inglasega, kes mind ja kahte saksa tüdrukut enda juurde jõule veetma kutsusid. See on super võimalus Inglismaad näha! Me oleme praegu suhteliselt kindlad, et nii me oma plaanid seamegi. Ma jäin super rahule! Ja sain palju sõpru juurde. Selle nädala jooksul jõudsim ka rockkontserdile ja Roqueforti külastada, lisaks muidugi asjalikele arutlustele ja kõigele muule. Meil oli viimasel õhtul internatsionaalne küpsetamine. Päris stressirohke oli kaheteistkümnekesi pisikeses köögis askeldada, kusjuures iga maa tegi oma toitu. Mina tegin sibula-kodujuustupirukat. Kaks plaaditait ja kõik söödi ära! Teisi asju jäi ikka päris korralikult järele. Füüsiliselt oli see seminar päris väsitav, vähe magamist ja palju tegevusi, aga emotsionaalselt hoopis vastupidi, sain palju energiat ja motivatsiooni edasi tegutseda. Ma poleks iial arvanud, et rääkimine nii oluline on, aga näed siis! Saksamaal oli mul ju pere, kellega alati rääkida sain, aga siin on veidi keerulisem. Ja siis veel 7 tundi rongisõitu sinna ja tagasi. Aga ma jäin väga rahule just sellepärast, et nii mõnus grupp sattus.

Ma katsun endast varsti jälle märku anda.

Tervitused!
Pille Teppand

YFU vahetusõpilane Saksamaal 04/05
Aastal 2007 EVS programmis osaleja

YFU KONTORIS

Oliver Kontram Tegevdirektor

KOGEMUS YFU: Alates 2000. aastast YFU Eesti tegevdirektor.

ESIMENE TÖÖPÄEV YFU: jõudsin esimesel tööpäeval 5 minutit varem kohale, koputasin suure raudukse peale. Ukse avas YFU vabatahtlik ja küsis: „Kes sa oled?“. Mina vastasin, et olen YFU Eesti tegevdirektor. Seepeale pani vabatahtlik ukse minu ees kinni ja läks kuhugi helistama. Ilmselt kontrollis, kas see tegevdirektori jutt vastab tõe.

Terje Kruup

Tegevdirektori asetäitja

KOGEMUS YFU: Aastatel 2001-2005 alustasin tegevdirektori assistendina, edasine ametinimetus oli programmispetsialist.

Alates 2007. aasta suvest olen tagasi YFU, seekord tegevdirektori asetäitjana.

ESIMENE TÖÖPÄEV YFU: Hommikul kell kuus tuli Oliver (YFU Eesti tegevdirektor) mulle koju järele ja võttis mind lennujaama kaasa Uus-Meremaa õpilast vahetusaastale saatma. Pärast läksime kohe YFU kontorisse, kus päeva jooksul tutvusin kõikide kontorisse leiduvate kaustadega... tagantjärele mõeldes tundus see pikima tööpäevana. Ja kõik see toimus päev enne minu ametlikku tööleasumise algust!

Kreete Tammaru

Väljaminevate õpilaste programmispetsialist

KOGEMUS YFU: Alates 2005. aastast väljaminevate õpilaste programmispetsialist.

ESIMENE TÖÖPÄEV YFU: Olin enne YFUs tööle asumist kahel aastal koolipraktikal olnud, seetõttu olin üldiste YFU teemadega juba kursis. Tol momendil oli käimas suur viisaralli ja esimeseks ülesandeks sai Helsingis asuvate saatkondadega suhtlemine. See oli päris hea väljakutse, sest paljusid sõnu (legaliseerimine, apostilliga kinnitamine) kuulsin esimest korda elus!

Diina Tuulik

Sissetulevate õpilaste programmispetsialist

KOGEMUS YFU: On väga meeldiv olla YFUs ringiga tagasi. Ring sai alguse aastal 1994, kui sain vahetusõpilase staatuse ning südame põksudes pakkisin asjad, et õppida ning elada aasta Taanis. Pärast vahetus-aastat olin innukas YFU vabatahtlik ja aitasin YFU Eestit üles ehitada. Täna, töötades sissetulevate õpilaste ja vahetuspere-dega, on mul hea meel, et saan oma energia ja kogemused taas YFU kasuks rakendada.

ESIMENE TÖÖPÄEV YFU: Minu esimene tööpäev 2007. aasta juunis tekitas tunde, et ma polegi vahepeal kusagil ära olnud – YFU jääb heas mõttes viiruseks kogu eluks.

